

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1911-1913 :
L 84:1 - 174**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Käraste.

Du har jag två långa, trevliga brev att tacka
 för. Dessutom nämder jag en ljuvlig broschyr
 och utklipp. De säga både det ena, det sam-
 ma som Jesus-Christophe. Tillsen är fattig, nöd-
 spartälkande, det behövs att gå in i nöd själ-
 för att få tronad. Det behövs att tro, att man
 språkligt utan överflöd, det behövs att kunna
 vara lycklig med nöd själ med makten, som finns
 i ens egen själ. Det behövs, att en stor ande kom-
 mer, som älskar kärleken människorna dotter, kärle-
 den att vara lyckliga och lugna. Dessa uttryck
 ropar skola kärleken kärleken från den efterlämnade.
 Det är gott, att det finns så många som ropar på den
 kärleken. Att de inte säga själva, jag själva är fräls-
 ningen. Men det är nog ett gott tecken. Tack, bro-
 schyren var upprättande att läsa.

Vet du, att idag är marknadsdag. Den stora Bro-
 bymarknad kallar sig upp som folkfest nästan
 bättre än Färja och jule. I går var det nybarnst
 och fint i varandra stuga i hela natten och kvar
 ned. Piporna hängs ut nära löner och med myg-
 gen glädje och smutthet gjordes här i ordning.
 Två luns kök och kök och andra grönsaker för att
 skickas till marknaderna. I morgon reste Johan
 Olsson från Svängstebro till Kilo och trädgårdspoj-
 ken åstad med barnen, men dessutom är
 närmare befattningarna och båda jämförande
 reste i en trilla. Det finns bara minnen, jag
 och Fränsen hemma. Nu är vi närmast
 på hur det skall bli, då de kommer hem. Om
 de ha fått någonting och om de ha fått någonting va-
 rar och om vi få några marknadsgåvor. Den kan
 tra, att min väg är avslutad en nästan dag. Vet

skulle jag tälva om att han i Schachballe mött Ghorhopet och att dessu sagt, att han är julen-
skulle ge ut en bok. Den är nu färdig och sjuktänkt tycktes han haft ett underbart gott inflytande.
Han var så förtjust i Kirshofens, och dattas hand och händer betygsam, att han haft biskops strega även sig.

huvuden åtsidan har stort förbi här idag.
I förra veckan dog en värdig man, som jag så ofta varit när-
ger. Generalen Brändström i St Petersburg mysten
sin fru Sachalson. Han var så god, moget och behaglig.
Han tyckte att han var stor plats som anstannad. Det
vis till att finna ett sådant hem för oss och oss.
Jag tänker på Friherren von Bilal i Bonn, så Bonn jag
bli sjuk. Han kunde gärna ha fått det.
I de Bäckmanns Frödingebok är nu under tryck-
ning och jag hade bett att på Korrekturen på första
delar samt att på andra delar till Bäckmanns till
Falbe - Blomsten för att höra om han skulle finna det
löst att överlämnas. Jag sätter honom personligen
mycket högt, som du vet, även jag har skrivit nå-
got uttänkt av den atmosfär av allmän avilja,
som anger författarnas. Jag vill gärna höra
en fullt förklarad avtänkt om honom. I den av
Falbe kommer ett brev för att tacka mig för att jag
hade sagt den så underbara bogen. Han skrev
vidare i sådana ordalag av tråkighet, som jag
knappt har hört honom använda om något, som
jag sjöter om något. I alla fall blev jag my-
cket nöjd, ty det har inte varit litet arbete att på honom
tillstånd. Jag har sagt att på bort allt som på Frö-
dinge efterlevande sigtade skulle verka, stående. (I sådant
är han mycket nödvändig), så att jag hoppas att honom
hann skall bli till glädje utom att verka minskning.
Och även om den går det på något håll, så tror jag, att
den värde skall vara beaktad och ^{den} ges sådant in-
blick i Frödinge Korrekturen att alla hänsyn för förbliven.
Jag älskar honom, att jag själv hade blivit så nära nå-
got dygigt, men det kan man inte. Livet ger en sådant
om man betalar det pris, som det kostar, men man
kan inte ditta det. Apropos I de Bäckmanns nå